

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője (felperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a **alperes jogi képviselője (alperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, határozat felülvizsgálata iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 27. napján kelt 19.P.24.642/2015/11. számú ítélete ellen, az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2014 decemberében összesen 44.036 forintot utalt át a fogyasztó részére túlfizetés címén, majd téves kifizetésre hivatkozással ezen összeg visszafizetését kérte. A fogyasztó a kötelezettsége teljesítésére hat havi részletfizetés engedélyezését kérte, azonban a felperes két részletben összesen 37.126 forintról, majd további 7.060 és 6.910 forintról szóló csekket küldött részére. A fogyasztó a 44.036 forint tartozását négy részletben visszafizette, majd ezt követően a felperes értesítette, hogy további 307 forint hátraléka áll fenn. E levélben tájékoztatta a fogyasztót arról, hogy a két havi részletfizetés megállapítására egy korábbi másik ügyfél általi téves utalás miatt kerül sor. A felperes 2015. július 15-én 3.948 forint megfizetésére szólította fel, továbbá kilátásba helyezte a szolgáltatás kikapcsolását is. A fogyasztó ezért a Testülethez fordult panaszával. Módosított kérelmében a valós fogyasztást tükröző elszámoló számla kibocsájtást és kötbér megfizetését kérte.

Az alperes a BBT/2544/2015. számú ajánlásával felhívta a felperest, hogy annak kézhezvételétől számított 15 napon belül küldjön a fogyasztó részére a **cím** szám alatti fogyasztási hely vonatkozásában egy, a tényleges fogyasztásokról szóló elszámoló számlát, valamint ugyanezen határidőn belül fizessen meg részére 5.000 forint összegű kötbért. Az ajánlás indokolása szerint a kérdéses időszakban a fogyasztónak - a befizetéseire tekintettel - nem állhatott fenn tartozása, így a

felperes szerződést szegve küldte meg részére a kikapcsolásról szóló értesítőt. A felperes részéről a garantált szolgáltatás nem teljesítésének tekinthető a többszöri téves számlázás és felszólítás. Ezért az alperes a villamos energia ellátásról szóló 2007. LXXXVI. törvény 47. § (7) bekezdésében és az Üzletszabályzata 11.1. pontjában foglaltakra is figyelemmel alaposnak találta a fogyasztónak a valóságos fogyasztást tükröző elszámoló számla iránti igényét, valamint kötbér követelését, melynek mértékét a függelék alapján határozta meg.

A felperes keresetében az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az ajánlás kézbesítése nem tekinthető szabályszerűnek, mivel azt nem a jogi képviselőjének, hanem közvetlenül neki történt, továbbá nem felelt meg az ajánlás a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 47. § (7) bekezdésében foglaltaknak, ugyanis e rendelkezés a fizetési késedelem miatti kikapcsolást szabályozza, a jelen esetben pedig a szolgáltatás kikapcsolása nem történt meg. Kifogásolta: az alperes figyelmen kívül hagyta, hogy a követelése jogos követelés volt, továbbá azt is, hogy számlázási kötelezettségének eleget tett. Előadta, hogy a fogyasztó hátraléka a téves visszautalás miatt keletkezett. Álláspontja szerint számlázási kötelezettségének eleget tett, ezért nem állt fenn a fogyasztó felé kötbérfizetési kötelezettsége. Szerinte abban az esetben lenne a fogyasztónak kötbérigénye, ha egyáltalán nem kapott volna számlát.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mivel ajánlása minden szempontból megfelel a jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes BBT/2544/2015. számú határozatát a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban Fgytv.) 29. § (4) bekezdés c) pontja és az Fgytv. 34. § (3) bekezdés b) pontja [helyesen c) pontja] alapján hatályon kívül helyezte és döntött a költség viselése tárgyában is. Az ítélet indokolása szerint ha a jogi képviselővel eljáró vállalkozásnak közvetlenül és nem a jogi képviselője részére - mint jelen esetben is - kerül az ajánlás kézbesítésre, az nem az Fgytv. 29/A. § (1) bekezdése, hanem az Fgytv. 29/B. §-a értelmében lehet kellő indok az ajánlás hatályon kívül helyezésére. Az utóbbi rendelkezés szerint a felek meghatalmazottjuk útján is eljárhatnak. Annak ellenére, hogy a jogszabály nem tartalmaz utalást arra nézve, hogy meghatalmazott esetén az iratokat a meghatalmazott részére kell kézbesíteni, az alperes eljárási hibát is vétett, amikor a meghatalmazott részére az ajánlást nem kézbesítette.

Az ítélet szerint a felperes ugyan adminisztratív tévedéseket vétett eljárása során, azonban - ellentétben az alperes álláspontjával - zaklató magatartást nem tanúsított, a szolgáltatás kikapcsolására nem került sor, számlázási kötelezettségének eleget tett. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes havonta bocsátott ki számlát a fogyasztó által diktált mérőállás alapul vételével, mely számlák tartalmazták a fogyasztónak a számla kibocsátásakor felmerült teljes tartozását is. A felperes az üzletszabályzata 13.5.1. pontja szerinti havi elszámoló számlákat kibocsátotta, az, hogy fizetési emlékeztetőt és fizetési felszólítást is küldött a fogyasztó részére, nem jelenti azt, hogy számlázási kötelezettségének nem tett volna eleget. Megítélése szerint a jogvita az alperesi eljárás nélkül is érdemben rendezhető lett volna, különösen, ha mindkét fél a Ptk. 4. §-ában foglaltak szerint jár el. A bíróság a jogvitát komolytalannak tekintette az ügy tárgyát képező 3.948 forintos tartozásra figyelemmel. A felperes részéről a fogyasztó által nem követhető fizetési értesítések, felszólítások kerültek kibocsátásra, azonban a bíróság szerint e jogvita nem indokolja az ajánlásban megfogalmazott felhívást, továbbá nincs olyan bizonyított felperesi magatartás, amely indokoltá tenné a kötbér megállapításának lehetőségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy ajánlása mind tartalmi, mind eljárásjogi szempontból megfelel az előírásoknak. Hangsúlyozta, hogy a testület eljárására az Fgytv. és nem a Polgári

Perrendtartás vonatkozik, az Fgytv-ben pedig nincs olyan rendelkezés, amely szerint kizárólag a meghatalmazottnak kell kézbesíteni az ajánlást. Ez egyébként sem tekinthető olyan indoknak, amely megalapozná az ajánlás hatályon kívül helyezését, ugyanis a felperest nem hozta hátrányos helyzetbe a jogai gyakorlása tekintetében. Nem volt vitás, hogy a felperes számlázása nem volt megfelelő, a fogyasztó módosított kérelmében a számlázási hibákra hivatkozva kérte fogyasztása pontosítását, továbbá szerződésszegés folytán kötbér megállapítását. Megítélése szerint nem tekinthető komolytalannak a perbeli helyzet, mivel a felperes a fogyasztót az áramszolgáltatás szüneteltetésével fenyegette, részére egymásnak ellentmondó csekkeket és felszólító értesítéseket küldött. Az üzletszabályzat 11.1.d. pontjában írt feltételek fennállnak, ugyanis a számla tartalmának is valósnak kell lennie, a jelen esetben pedig a számlázás nem volt helytálló. Nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy az ajánlásban ismételt számlakibocsátásra hívta fel a felperest, ilyen kérés az ajánlásában nem szerepel, hanem tételes elszámolást írt elő a felperes részére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. Tévesnek tartotta az alperes által megállapított tényállást és jogértelmezést, ugyanis számlázása megfelelt a jogszabályoknak. Kiemelte, hogy a meghallgatáson a fogyasztó a kérelmét megváltoztatta, azonban a meghallgatáson ő nem tudta csatolni a számlázás jogszerűségét tanúsító iratokat, így alaptalanul írta elő az alperes, hogy elszámoló számlát állítson ki a fogyasztó részére. Kiemelte, hogy a 44.036 forint összegű utalásra nem az ő hibájából került sor, hanem azért mert egy másik fogyasztó a panaszos vevőkódjára utalta át a kérdéses összeget. Valóban tévedett a visszautalás során, így került sor a jelen ügyben eljáró fogyasztó bankszámlájára történő utalásra, tehát a fogyasztó hátraléka nem az ő téves számlázásának következménye. Hivatkozott arra is, hogy a kikapcsolás lehetőségére történő figyelmeztetés jogszabály kötelezettsége volt, a fogyasztót nem fenyegette, hanem felhívta a figyelmét arra, hogy nem teljesítés esetén a szolgáltatás megszüntethető. Hangsúlyozta, hogy az alperes a számlázással kapcsolatban állapított meg jogsértést - nem pedig a kikapcsolási eljárással kapcsolatban -, azonban az alperes a számlázással kapcsolatban nem jelölt meg olyan jogszabályt, amely megsértésre került volna.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi ajánlásnak a felperes részére postai szolgáltató útján történő kézbesítése az Fgytv. 29/A. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelt, azonban az az Fgytv. 29/B. §-ában írtaknak - miszerint a felek meghatalmazottak útján is eljárhatnak - nem. Ezért az alperes eljárási hibát vétett, amikor a meghatalmazott részére az ajánlást nem kézbesítette, amely okot szolgáltathat az ajánlás hatályon kívül helyezésre. Amennyiben az elsőfokú bíróság azt az álláspontot foglalta el, hogy ezen indok elégséges az ajánlás hatályon kívül helyezéséhez, úgy a továbbiakban nem volt szükséges az ajánlás érdemi vizsgálata. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az ajánlás kézbesítésének esetleges hiányossága annak jogszerűségét nem érinti, mivel nem hat ki az ajánlás tartalmára, csupán a keresetindítási határidő elmulasztása szempontjából lehetett volna jelentősége. A jelen esetben a keresetlevél a felperes részére történő kézbesítéstől számított 15 napos törvényes határidőn belül az elsőfokú bírósághoz beérkezett, ezért a kézbesítés esetleges szabálytalanságának kérdésében történő állásfoglalásra a másodfokú bíróság részéről nem volt szükség.

Az elsőfokú bíróság az ajánlást az Fgytv. 29. § (4) bekezdés c) pontja és az Fgytv. 34. § (3) bekezdés c) pontja alkalmazásával helyezte hatályon kívül. Az Fgytv. 29. § (4) bekezdés c) pontja lehetőséget ad az alperes eljáró tanácsa elnökének arra, hogy az eljárást meghallgatás kitűzése

nélkül megszüntesse ha a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegű. Az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a vállalkozás és a fogyasztó közötti jogvita komolytalan lenne azért, mert a fogyasztó a felperes által kibocsátott viszonylag csekély összegű (3.948 forint) számlát tette vitássá. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a fogyasztó számos, egymással ellentétes számla befizetésére kapott felszólítást, továbbá a konkrét dátum megjelölésével tájékoztatták a szolgáltatás kikapcsolásának lehetőségéről is. Emellett a fogyasztó a felperest kötbér fizetésére is kérte kötelezni. Mindezen körülményekből az a következtetés vonható le, hogy a fogyasztó a számára jelentős jogsérelem orvoslására kezdeményezte az eljárást.

Az Fgytv. 1. §-a szerint a törvény hatálya - a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel - a vállalkozások azon tevékenységére terjed ki, amely a fogyasztókat érinti vagy érintheti. Az Fgytv. 18. § (1) bekezdése értelmében a békéltető testület hatáskörébe tartozik a fogyasztói jogvita bírósági eljáráson kívüli rendezése. A békéltető testület feladata, hogy megkísérelje a fogyasztói jogvita rendezése céljából egyezség létrehozását a felek között, ennek eredménytelensége esetén az ügyben döntést hoz a fogyasztói jogok egyszerű, gyors, hatékony és költségkímélő érvényesítésének biztosítása érdekében.

Az idézett törvényi rendelkezésből következik, hogy az alperes eljárása különösen alkalmas a kisebb jelentőségű jogviták rendezése, elkerülve, de nem kizárva a bírósági eljárás lefolytatását [Fgytv. 34. § (1) bekezdés]. Mindezekre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a fogyasztó és a felperes közötti jogvitát komolytalanak minősítette és az ajánlást az Fgytv. 29. § (4) bekezdés b) pontja [helyesen c) pontja] és az Fgytv. 34. § (3) bekezdés c) pontja alapján helyezte hatályon kívül.

Az elsőfokú bíróság döntése meghozatala során szem előtt tévesztette, hogy a jelen eljárásban a bíróság feladata nem a fogyasztó és a vállalkozás közötti jogvita elbírálására irányul, hanem annak vizsgálatára, hogy az alperes határozata - a számára rendelkezésére álló adatok alapján - megfelelt-e a jogszabályoknak vagy sem. Így nem kellett abban a kérdésben határoznia, hogy a felek a Ptk. 4. §-ának rendelkezésére figyelemmel jogvitájukat az alperesi eljárás mellőzésével is rendezhették volna.

Az Fgytv. 28. § (1) bekezdése értelmében a békéltető testület eljárása a fogyasztó kérelmére indul, míg a (2) bekezdés a kérelem kötelező tartalmáról rendelkezik. E rendelkezés g) pontja szerint a kérelemnek tartalmaznia kell a testület döntésére irányuló indítványt. Az (5) bekezdés alapján, ha a kérelem nem felel meg a (2)-(4) bekezdésben foglaltaknak a békéltető testület a hiány megjelölésével - a kérelem beérkezésétől számított 15 napon belül - pótlásra hívja fel a kérelmezőt. A fogyasztó a 2015. július 28-án kelt kérelmében a felperes által felszámított egyéb költségeket, valamint az esetleges kikapcsolással kapcsolatos költségének - melyet felé kiterhelnek - megtérítését kérte. Közölte, hogy az összeget jelenleg meghatározni nem tudja, mivel az ügye nincs lezárva. Szerződésszegésért kötbért kért, valamint üzemanyag költségét is igényelte. Kérte továbbá a fogyasztásának pontosítását, tekintettel arra, hogy a felperes számlázási hibáiért nem tehető felelősségre. Kérelméhez csatolta a részére megküldött iratokat.

Az alperes a kérelmet megvizsgálva akkor járt volna el helyesen, ha a fogyasztót felhívja annak hiányainak pótlására, így határozott indítvány előterjesztésére, valamint az általa bizonyítékként hivatkozott okiratok teljes terjedelmében történő csatolására, mivel a mellékelt elszámoló számlának kizárólag az első oldala került benyújtásra, a számlarészletező nem. Amennyiben a fogyasztó a hiánypótlásban foglaltaknak nem tett volna eleget, az alperesnek az eljárást - meghallgatás kitűzése nélkül - az Fgytv. 29. § (4) bekezdés e) pontja alapján a nyitva álló határidő elteltét követően meg kellett volna szüntetnie. Az alperes eljárása során a törvényben írt kötelezettségét megszegte és az ügyben anélkül tűzött ki meghallgatást, hogy rendelkezésére állt volna a fogyasztó Fgytv. 28. § (1) bekezdés g) pontjának megfelelő, pontos kérelme. A

meghallgatáson a fogyasztó kérelmét módosította, elszámoló számla megküldését, továbbá a felperes kötbér fizetésére történő kötelezését kérte. Az alperes képviselője a meghallgatáson megjelent és úgy nyilatkozott, hogy ha tartozása volt a fogyasztónak, akkor jogosan szólították fel annak megfizetésére, egyebekben az iratokban foglaltakat fenntartotta. Mind a módosított kérelem, mind az arra tett felperesi nyilatkozat tartalma csupán az ajánlás indokolásából állapítható meg, a meghallgatásról jegyzőkönyv, feljegyzés csatolásra nem került. Nem állnak a bíróság rendelkezésére a fogyasztó által a meghallgatáson csatolt további elszámoló számlák sem, amelyekre az ajánlás indokolása (3. oldal) hivatkozik.

Mivel a rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy az alperes nem tartotta be a rá vonatkozó eljárási szabályokat, nem rendelkezett a kérelem hiányainak pótlásáról, ezért az elsőfokú bíróságnak az ajánlást az Fgytv. 34. § (3) bekezdés a) pontja értelmében kellett volna hatályon kívül helyeznie.

Megjegyzzi még a másodfokú bíróság az alábbiakat:

Az elsőfokú bíróság 4. számú végzésében felhívta a felperest üzletszabályzata megküldésére, továbbá a 7. számú jegyzőkönyvben a Pp. 3. § (3) bekezdése alkalmazásával tájékoztatta a felperest arról, hogy azt az állítását, miszerint számlázási kötelezettségének eleget tett, neki kell bizonyítania, míg az alperesnek azt, hogy követhetetlen a felperes levelezése és számlázása, az erre a vonatkozó okirati bizonyítékok csatolásával igazolhatja. E felhívást követően került sor a felperes részéről a számlarészletezők, míg az alperes részéről a jelen jogvitát képező alperesi ügyiratok részbeni megküldésre, azonban az utóbbiból a már kifogásolt hiányok továbbra sem állapíthatóak meg. A bíróságnak hivatalból történő bizonyításra a Pp. 164. § (2) bekezdése értelmében nincs lehetősége, ezért az elsőfokú bíróság - erre irányuló bizonyítási indítvány hiányában - tévesen hívta fel a felperest üzletszabályzatának csatolására. A bíróságnak nincs lehetősége arra sem, hogy az alperes teljes iratanyagának beszerzéséről hivatalból intézkedjen. A felperes által az elsőfokú eljárásban benyújtott számlarészletezők pedig a már kifejtettek alapján ebben a jogvitában nem vehetők figyelembe.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a fenti indokolásbeli módosítással helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2017. február 2.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró